

Vonnisnummer/ Griffienummer [REDACTED]
Dossiernummer [REDACTED] AR-nummer [REDACTED]
Repertoriumnummer/ Europees /2018
Datum van uitspraak 08/10/2018
[REDACTED]

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, Strafuitvoeringsrechtbank

Vonnis

Aangeboden op

Op tegenspraak

61ste kamer

VONNIS TOT TOEKENNING VAN ELEKTRONISCH TOEZICHT EN AFWIJZING VAN VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

Betreft: [REDACTED],
Geboren te [REDACTED] op [REDACTED].

PROCEDURE

De heer [REDACTED] diende een verzoekschrift in tot elektronisch toezicht (hierna afgekort ET) op 4 januari 2018 en tot voorwaardelijke invrijheidstelling (hierna afgekort VI) op 3 mei 2018, telkens op de griffie van de gevangenis te Sint-Gillis.

Beide verzoeken zijn ontvankelijk, de wettelijke voorwaarden voor het indienen ervan zijn telkens vervuld.

Beide verzoeken werden ingediend door eenzelfde veroordeelde en hebben betrekking op diens re-integratie. Bijgevolg voegt de rechtbank de beide verzoeken, met bijhorende dossiers, voor de goede rechtsbedeling samen.

MOTIVERING VAN DE BESLISSING

De heer [REDACTED] werd door de correctionele rechtbank van Brussel op 26 januari 2017, na hoger beroep op strafrechtelijk vlak, veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar en een geldboete gebracht op 6.000 euro. Hij werd daarnaast ook levenslang vervallen verklaard van het recht tot het besturen van motorvoertuigen en het herstel van dit recht werd afhankelijk gemaakt van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsook van een medisch en psychologisch onderzoek. Zijn wagen werd verbeurd verklaard en de kosten van de procedure werden te zijnen laste gelegd.

De feiten waarvoor de heer [REDACTED] werd veroordeeld zijn de volgende:

- Als weggebruiker door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg, maar zonder het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen, onopzettelijk de dood die het gevolg is van een verkeersongeval te hebben veroorzaakt;
- Op de openbare weg bestuurder of houder te zijn geweest van een personenvoertuig zonder dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid gedekt was door een verzekering;
- Als bestuurder van een voertuig, wetende dat dit voertuig oorzaak van, dan wel aanleiding is geweest tot een ongeval, de vlucht te hebben genomen om zich aan de dienstige vaststellingen te onttrekken, zelfs wanneer het ongeval niet aan zijn schuld te wijten is;
- Op de openbare weg een motorvoertuig te hebben bestuurd, zonder houder te zijn van een rijbewijs geldig voor de categorie waartoe het behoort, met de omstandigheid dat er sprake is van een staat van herhaling;

- Spijts een eerder uitgesproken verval van het recht tot sturen van een voertuig voor de duur van 6 maanden en 15 dagen, op een openbare plaats een voertuig te hebben bestuurd;
- Als weggebruiker of bestuurder van een voertuig op de openbare weg niet steeds in staat geweest te zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en niet voortdurend zijn voertuig in de hand te hebben gehad;
- Als bestuurder van een voertuig op de openbare weg, zijn snelheid niet te hebben geregeld zoals vereist was wegens de aanwezigheid van andere weggebruikers, in het bijzonder de meest kwetsbaren, de weersomstandigheden, de plaatsgesteldheid, de verkeersdichtheid, de staat van de weg, de staat of de lading van zijn voertuig, en/of zijn snelheid oorzaak te zijn geweest van een ongeval.

Het vonnis ten gronde beschrijft nauwkeurig de feiten. Op 28 oktober 2015 vond, omstreeks 12.15 uur, te Vilvoorde, ter hoogte van het kruispunt gevormd door de Jan Frans Willemsstraat en de Radiatorenstraat, een verkeersongeval plaats.

De heer █████ reed met zijn voertuig van het merk █████ een fiets aan, bestuurd door een jong meisje, █████. Het slachtoffer overleed later die dag in het ziekenhuis aan de opgelopen verwondingen.

De fietser werd aangereden terwijl zij de rijbaan, waarop de heer █████ reed, overstak, op een oversteekplaats voor fietsers. De verkeersdeskundige, die tijdens het onderzoek werd aangesteld, doet in zijn verslag een aantal vaststellingen. Onder meer schrijft de deskundige dat de bewuste oversteekplaats in de Jan Frans Willemsstraat (waar de heer █████ reed), niet werd aangeduid met een verkeersbord F50, zodat de aangebrachte oversteekplaats volgens de deskundige strijdig was met de voorschriften en aan de gebruikers ervan een vals gevoel van veiligheid gaf. Aangezien noch de Belgische staat, noch enige andere mogelijk bevoegde administratie, mede in de zaak ten gronde werd geroepen, werd een mogelijke mede-aansprakelijkheid (eventuele samenloop van aansprakelijkheden) niet verder onderzocht. Voorts stelt de deskundige vast dat de heer █████ voorrang had op het verkeer komende uit de straat waar de fietser reed (de Radiatorenstraat) en dat het, vanuit het oogpunt van de bestuurder van de wagen (de heer █████), slechts op 2 seconden voor de botsing duidelijk was dat de fietser de rijbaan zou oversteken. De overige vaststellingen van de deskundige hebben betrekking op de rijwijze van de heer █████. De deskundige wijst erop dat de snelheid waarmee de heer █████ reed niet aangepast was. De botsingsnelheid bij diens voertuig █████ lag tussen 75 km en 85 km per uur, daar waar hij ongeveer 35 meter voor de botsing binnen de bebouwde kom kwam. Tot aan de bebouwde kom (zijnde tot aan de brug over de Zenne) bevond hij zich in een zone waar de toegelaten snelheid 90 km per uur bedroeg. Bovendien werd vastgesteld dat de heer █████ reed zonder rijbewijs en zonder verzekering, alsook dat hij reeds eerder vervallen verklaard werd van het recht tot sturen en dat hij vluchtmisdrijf pleegde.

De heer █████ bleef na de aanrijding immers niet ter plaatse, doch vluchtte naar Hongarije met een vrachtwagen, waarin hij zijn voertuig █████ verborg. Slechts op 2 november 2015, nadat hij intensief gezocht werd, heeft hij zichzelf aangegeven bij de politie van Vilvoorde.

De psychosociale dienst van de gevangenis (hierna genoemd de PSD) beschrijft in haar verslag dat de heer ██████ die op het ogenblik van de feiten 21 jaar oud was, geboren werd in België en van Turkse afkomst is. De PSD stelde vast dat de heer ██████ zich soms zowel in het Frans, als in het Nederlands, moeilijk kan uitdrukken, zodat zij bij gesprekken zeer eenvoudige woorden moesten gebruiken om zich verstaanbaar te maken. Evenwel was het niet nodig om beroep te doen op een tolk.

Het verslag van de PSD beschrijft dat de jeugd van de heer ██████ getekend werd door gezondheidsproblemen. Sedert de leeftijd van 13 jaar is hij namelijk vrijwel volledig blind aan één oog. Een kind van zijn leeftijd zou destijds het hoornvlies van zijn rechteroog geperforeerd hebben. De procedure met betrekking tot de schadevergoedingen waarop de heer ██████ in dit kader recht heeft, zouden nog hangende zijn. De heer ██████ heeft hoornvliestransplantaties ondergaan, maar het hoornvlies werd verschillende keren afgestoten, met meerdere bijkomende operaties tot gevolg. Drie jaar na de feiten met betrekking tot het rechteroog, kreeg de heer ██████ problemen aan zijn linkeroog, ten gevolge van een val. Het dossier bevat medische verslagen van het UZ Leuven. Vanuit de gevangenis gaat de heer ██████ elke maand, via een medische uitgaansvergunning toegekend door de Directie Detentiebeheer (DDB)¹, naar het UZ Leuven. Recente lasercorrecties blijken echter geen resultaat te hebben geboekt. Uit het psychosociaal verslag blijkt dat er een groot risico bestaat dat de heer ██████, als gevolg van een infectie door scherfjes in het linkeroog, het gebruik van dit oog blijvend zal verliezen. Wegens het gegeven dat hij reeds zo goed als blind is aan zijn rechteroog (het geschatte zicht bedraagt er 0,5/10), is er bijgevolg een voortdurend dreigende angst om volledig blind te worden. De PSD vermeldt dat het, volgens de verkregen medische informatie, belangrijk is om uiterst omzichtig om te springen met de medische problematiek van de heer ██████. Op heden zou het hoornvlies opnieuw getransplanteerd moeten worden. Zodra er een hoornvlies van een donor beschikbaar is, moet de heer ██████ naar het UZ Leuven worden overgebracht voor een operatie, zo wordt in het verslag weergegeven. Ter zitting deelde de heer ██████ mee dat het voor een dergelijke operatie mogelijk te laat is, hij wacht berichten van recent uitgevoerde onderzoeken af. Op heden ziet de heer ██████ met een bril nog 7/10 uit zijn linkeroog, wat voldoende is om zich in het dagelijks leven nog zonder verdere hulpmiddelen te kunnen beredderen.

Behalve de ernstige oogproblematiek, worden in het psychosociaal verslag geen moeilijke of markante momenten tijdens de jeugd van de heer ██████ genoemd. De heer ██████ deelde ten aanzien van de PSD mee dat zijn vader zijn kinderen nooit iets heeft geweigerd. De vader van de heer ██████ blijkt welstellend te zijn. Hij zou onder meer eigenaar zijn van firma's in België en in Hongarije. Uit het psychosociaal verslag blijkt dat de heer ██████ inderdaad erg verwend werd tijdens zijn jeugd. Op de leeftijd van 17 jaar ontving hij een wagen, hoewel hij geen rijbewijs had en het, gelet op de oogproblematiek, ook niet zeker was dat hij erin zou slagen om een rijbewijs te behalen.

De heer ██████ wordt voorts in het verslag, met betrekking tot zijn jeugd, omschreven als een middelmatige leerling, die zich in school fatsoenlijk gedroeg. Hij

¹ de dienst Detentiebeheer ressorteert onder de Federale Overheidsdienst Justitie – Directoraat generaal Penitentiaire inrichtingen

behaalde echter geen diploma middelbaar onderwijs omdat het schoollopen op zeventienjarige leeftijd te moeilijk werd wegens oogoperaties met bijhorende problemen.

Hoewel de heer [REDACTED] nooit eerder een correctionele veroordeling opliep en beschreven wordt dat hij zich ver weg hield van het crimineel milieu, staat het vast dat hij wel talrijke politionele veroordelingen heeft opgelopen.

Het is in deze context, rekening houdende met het gegeven dat eerdere politionele veroordelingen de heer [REDACTED] niet hebben tegengehouden om nieuwe verkeersmisdrijven te plegen, dat de rechtbank vaststelt dat er een aanwezig risico is op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten.

Er werd door de PSD een criminogenese opgemaakt. Op dit vlak wordt een dynamiek beschreven, bestaande uit 3 tendensen, die, volgens het verslag, samen een vicieuze cirkel vormden.

In de eerste plaats was er bij de heer [REDACTED] sprake van een vervaging van grenzen en regels in functie van de eigen behoeften, hierin opgevoed, geadviseerd en gesteund door zijn vader en zijn netwerk. Deze eerste tendens werd eveneens door zowel de politierechter als de correctionele rechter bevestigd, wanneer zij vaststelden dat het gedrag van de heer [REDACTED] onder andere te wijten was aan zijn lakse, ongepaste opvoeding. De grondrechters namen daarbij tevens kennis van het gegeven dat de heer [REDACTED] niet bijzonder begaafd is.

Vervolgens wordt de 2^e tendens uiteengezet, waarbij het overschrijden van de regels geminimaliseerd en de mogelijke gevolgen ervan genegeerd werden, waardoor er bij de heer [REDACTED] een gevoel van onschendbaarheid werd opgebouwd. Tenslotte, dit is de derde tendens, werd zijn netwerk nog intensiever aangesproken op ogenblikken dat het fout liep, zodat dit gevoel van onschendbaarheid in stand gehouden werd. In het verslag wordt beschreven dat er zodoende een vicieuze cirkel ontstond en dat het opnemen van verantwoordelijkheid door deze dynamiek ernstig bemoeilijkt werd.

De PSD geeft aan dat de heer [REDACTED] op heden, als gevolg van de feiten en van zijn detentie, fundamenteel geraakt werd in zijn gevoel van onschendbaarheid, wat de beschreven dynamiek heeft doorbroken.

Er werd in de gevangenis, naast de hoger genoemde criminogenese, tevens een persoonlijkheidsonderzoek uitgevoerd. Op dit vlak werd door de PSD vastgesteld dat de heer [REDACTED] redelijk immatuur en zeer beïnvloedbaar was. Hij volgde steeds de raad van anderen en leek dit prima te vinden omdat hij zich niet door eender wie liet leiden, maar door personen in wie hij het volste vertrouwen had, bijvoorbeeld zijn vader, zijn advocaten,.... Ter zitting werd opgemerkt dat de heer [REDACTED] ook op dit vlak een evolutie doormaakte, vermits hij op diverse vlakken met betrekking tot zijn reclasseringsplan zelf het initiatief nam en ook zelf besliste om zijn reclassering aan te passen in functie van de slachtofferfiches, die hij op een gegeven ogenblik kon inkijken. Op persoonlijkheidsvlak merkt de PSD op dat, ook al heeft de heer [REDACTED] het moeilijk om zich verstaanbaar te maken, hij zich wel gemakkelijk bloot geeft en zich open, niet terughoudend, opstelt. Er werd daarbij vastgesteld dat de heer [REDACTED] een zeer kwetsbaar persoon is, een gegeven dat, zo bemerkt de PSD, over alle gesprekken heen constant aanwezig was.

Het verslag vermeldt dat er bij het onderzoek geen kenmerken van een antisociale persoonlijkheid vastgesteld werden, noch van een stoornis op dit vlak. De heer ██████ wordt niet omschreven als een manipulatieve persoonlijkheid. Hij erkent bij de gesprekken ten aanzien van de PSD dat hij verantwoordelijk is voor de feiten. De PSD wijst erop dat hij daarbij nooit enige verantwoordelijkheid legt bij het slachtoffer, noch bij de gebrekkige signalisatie van het fietspad. Er wordt aangegeven dat de heer ██████, in relatie tot de gepleegde feiten, één en ander bijzonder ter harte neemt en dat dit dieper ingebed ligt dan wat op basis van één of slechts enkele gesprekken kan worden vermoed. De directie van de gevangenis merkte ter zitting, in deze context, op dat de evolutie die de heer ██████ heeft doorgemaakt, in wat betreft het inzicht in zijn gedrag en de geuite diepe gevoelens van spijt, als oprecht worden aanzien, vermits hij, wegens zijn persoonlijkheid, gemakkelijk door de mand zou vallen indien hij deze slechts uit sociaal wenselijkheid zou uitspreken.

Tijdens de gesprekken met de PSD over de feiten deelde de heer ██████ onder meer mee dat indien hem voordien zou zijn gevraagd wat hij zou doen in dergelijke omstandigheden, hij zeker had geantwoord dat hij zou stoppen om de aangereden persoon te helpen. Hij onderstreept daarbij dat zijn geloof geenszins verantwoordt dat hij een gekwetst persoon zou achterlaten op straat. Hij stelt dat waarden, beginselen en verantwoord optreden echter op dat moment volkomen aan diggelen liggen. Op vraag wat hij zou doen als hem dat nog zou overkomen antwoordt hij aan de PSD meteen en zonder aarzelen dat dat niet zal gebeuren aangezien hij nooit meer met de auto zal rijden. Er wordt beschreven dat de heer ██████ een enorme angst uit om nog te rijden en nog een ongeval te veroorzaken. De PSD deelt mee dat de heer ██████ aangeeft diep geschokt te zijn door de feiten (hij verklaarde onder meer erover te dromen). De PSD besluit dat deze uitspraken dermate oprecht en standvastig overkomen om deze te weerhouden.

Met betrekking tot het recidiverisico wordt in het psychosociaal verslag vastgesteld dat de heer ██████ erkent dat hij op het ogenblik van de feiten niet de juiste beslissing heeft genomen en dat hij dit betreurt. De feiten en de detentie hebben volgens de PSD een enorme impact op de heer ██████, zodat zij recidivebeperkend werken. Mede omdat er geen correctionele antecedenten waren, werkte de detentie traumatisch, te meer gelet op de kwetsbaarheid van de heer ██████ in de gevangenis, op zowel medisch als op persoonlijk vlak. De PSD schrijft van oordeel te zijn dat de opsluiting beslist een ontradend effect gehad heeft.

Na de feiten werd de heer ██████ twee keer terug in vrijheid gesteld, eerst door de raadkamer, vervolgens om medische redenen door een Franstalige strafuitvoeringsrechtbank. Tijdens deze periodes werden geen verkeersmisdrijven of andere problemen gemeld. De gevangenisdirectie geeft in haar advies aan dat, nadat de heer ██████ via zijn advocaat werd ingelicht over de herroeping van zijn voorlopige invrijheidstelling, hij zich spontaan aangemeld heeft bij de politie, nog alvorens de politiedienst de informatie betreffende de herroeping ontvangen had. Hij werd vervolgens opnieuw opgesloten in de gevangenis van St. Gillis.

Over het verloop van de detentie worden geen opmerkingen gemaakt, er werden geen tuchtverslagen jegens de heer ██████ opgemaakt.

De heer ██████ legt thans een grondig uitgewerkt reclasseringsplan voor, waarbij hij rekening gehouden heeft met de verzuchtingen van de slachtoffers.

Zijn partner, met wie de heer ██████ religieus gehuwd is en met wie hij reeds geruime tijd samenwoonde in ██████, is inmiddels verhuisd, in functie van de reclassering van de heer ██████. De wijkagent heeft de woonst reeds bezocht, wat ter zitting bevestigd werd door het Openbaar Ministerie. De heer ██████ kan er zijn ET doorbrengen. Hij is welkom bij zijn partner, die hem nog steeds steunt. De heer ██████ trachtte samen met de PSD een vrijwilligerswerk te vinden bij diensten die slachtoffers van verkeersmisdrijven helpen.

Er werden door de PSD diverse diensten aangeschreven, doch tot op heden werd geen dienst bereid gevonden om hem te ontvangen. De heer ██████ overhandigt de rechtbank wel een attest van tewerkstelling, namelijk als pompbediende. Hij legt voorts stukken neer waaruit blijkt dat hij door een collega elke ochtend thuis zal worden opgehaald om naar het werk te gaan. Hij verzekert dat hij niet meer met de wagen wil en zal rijden. De PSD wijst er in haar verslag op dat de draagkracht van de heer ██████ om medische reden beperkt is, zodat de PSD er geen meerwaarde in ziet om een tewerkstelling te verplichten. De rechtbank zal om deze reden als voorwaarde formuleren dat de heer ██████ dient te werken in zover en in de mate dat dit medisch aangewezen blijft. De heer ██████ toont zich gemotiveerd en wil zelf graag aan het werk gaan, hij meent ook dat hij ertoe capabel is en legt een document neer dat hij heden medisch geschikt bevonden wordt.

Aan de heer ██████ worden, rekening houdende met de verzuchtingen van de slachtoffers, regioverboden opgelegd, zoals hieronder weergegeven. Ook wanneer hij zich naar het werk verplaatst dient hij deze te respecteren. Gelet op de ligging van de tewerkstellingsplaats en zijn woonplaats zou dit evenwel geen problemen mogen opleveren.

De heer ██████ zal voorts therapeutisch opgevolgd worden door een psychologe.

Hij geeft daarnaast aan dat hij zijn schuld aan het Motorwaarborgfonds op regelmatige basis verder zal afbetalen.

Het reclasseringsplan van de heer ██████ is grondig uitgewerkt, zodat overeenkomstig artikel 47 van de strafuitvoeringswet², aan alle elementen voldaan is om hem zijn straf verder onder elektronisch toezicht, met bijkomend het naleven van voorwaarden, te laten uitboeten.

De strafuitvoeringsrechtbank dient de wettelijk voorziene tegenaanwijzingen voor het toekennen van een ET te onderzoeken. Van zodra de wettelijke tijdsvoorwaarden vervuld zijn, komt het haar niet toe om na te denken over de lengte of de mate van vergelding van de straf. Dat komt de maatschappij, via haar verkozenen, toe. Zij is zich er echter van bewust dat een straf, indien uitgedrukt in de waarde van een getal, nooit kan opwegen tegen het, zij het onopzettelijk, wegnemen van een jong leven, noch tegen het leed dat daarbij veroorzaakt werd.

² wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Het is daarom aangewezen om, ter zijde, even stil te staan bij de impact die een gevangenisstraf volgens studies teweeg brengt. Criminologen zijn het er immers over eens dat, abstractie genomen van het getal, de impact van een opsluiting enorm is. Zij wijzen er in studies op dat de gedetineerde niet alleen zijn vrijheid en sociaal leven verliest, maar vaak ook zijn eigenwaarde en toekomstperspectief. Criminologen spreken hierbij van detentieschade. Er wordt daarbij opgemerkt dat de gedetineerde niet alleen dag in dag uit, waardoor maanden jaren lijken, binnen een kleine cel leeft, maar ook niet meer beslist welke kleren hij draagt, wat hij eet en wat hij doet. Dit kan, na het verloop van de tijd, een zekere apathie meebrengen terwijl een positieve ontwikkeling noodzakelijk is met het oog op een geslaagde terugkeer in de maatschappij. De zware impact van de detentie wordt in dezer ontegensprekelijk vastgesteld door de psychosociale dienst. In het huidige geval werd dit ook nodig geacht vanuit het oogpunt van hervalpreventie.

Onze wetgever heeft zich geëngageerd om het gevangenisstelsel zo te organiseren dat het gericht is op een goede re-integratie van de gedetineerde in de maatschappij. Om deze reden is het belangrijk om de gedetineerde begeleid en stapsgewijs, bijvoorbeeld via de gecontroleerde stap van het ET, te laten terugkeren. Het vrijlaten, zonder meer, van een gedetineerde op het einde van zijn straf, houdt geen enkele vorm van gecontroleerde terugkeer in de maatschappij in. Na het geheel uitzitten van de straf kan de gedetineerde, zonder zich te moeten houden aan enige voorwaarde, zijn leven terug opnemen, waarbij het risico dat hij in zijn oude levensstijl hervalt groter is dan wanneer hij, bijvoorbeeld bij een terugkeer onder ET, gevolgd en begeleid wordt om het goed te doen. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat ook het uitzitten van een straf onder ET vrijheidsbeperkend is en als zwaarwichtig ervaren wordt door de veroordeelden.

Hoe dan ook is het de taak van de strafuitvoeringsrechtbank om na te gaan of de wettelijke bepalingen om ET te kunnen toestaan vervuld zijn en heeft zij, op dit vlak, vanwege de wetgever geen verder reikende bevoegdheid gekregen. De rechtbank zal aan de veroordeelde een reeks gebods- en verbodsvoorwaarden opleggen, dewelke integraal moeten worden nageleefd. Het naleven van de voorwaarden zal worden opgevolgd door de justitieassistent en de veroordeelde zal worden gecontroleerd door het Openbaar Ministerie (zie artikel 62 strafuitvoeringswet³).

Bij het bepalen van de strafmaat van de heer ██████ argumenteerde de correctionele rechtbank onder meer dat, hoewel de heer ██████ intussen geconfronteerd geworden was met de gevolgen van zijn jarenlang totaal gebrek aan respect voor verkeersregels, een strenge straf nog noodzakelijk was opdat hij verder zou evolueren in zijn schuldinzicht en het opbrengen van empathisch vermogen. Thans is de psychosociale dienst van de gevangenis, na uitvoerig onderzoek, tot de conclusie gekomen dat de heer ██████ een schuldinzicht heeft dat oprecht en standvastig blijkt en waarbij hij onder meer uitdrukt dat hij zijn leven lang zal moeten leven met de wetenschap dat door zijn schuld een leven werd weggenomen. Dit inzicht en de impact van de detentie maken dat het mogelijk is om op heden bijzondere voorwaarden op te leggen die het recidiverisico ondervangen.

³ zie wet onder voetnoot 3

De rechtbank stelt op grond van de hogere overwegingen vast dat door het opleggen van onderstaande bijzondere voorwaarden tegemoet gekomen wordt aan het aanwezig risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten. Er worden geen andere wettelijke tegenaanwijzingen vastgesteld, zodat het verzoek tot ET wordt ingewilligd. De heer ██████ drong ter zitting niet aan op zijn verzoek tot het bekomen van een VI. De rechtbank stelt ook vast dat, naast de na te leven voorwaarden, de bijkomende controle die een ET inhoudt op dit ogenblik nog noodzakelijk is om tegemoet te komen aan het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten. Zij wijst het verzoek tot een VI op heden af. De wet (zie artikel 57 strafuitvoeringswet⁴) bepaalt dat, indien een strafuitvoeringsmodaliteit niet wordt toegekend, de strafuitvoeringsrechtbank een datum moet bepalen waarop de veroordeelde een nieuw verzoek kan indienen, zonder dat deze termijn, bij de huidige misdrijfcategorie, langer mag zijn dan 6 maanden te rekenen vanaf deze uitspraak. De rechtbank bepaalt hieronder dat de heer ██████ binnen de maximale termijn van 6 maanden een nieuw verzoek tot VI mag indienen, te rekenen vanaf de datum van de zitting.

DE BESLISSING

De heer ██████, geboren te ██████ op ██████, voldoet NIET aan de wettelijke vereisten voor voorwaardelijke invrijheidstelling. De rechtbank kent de veroordeelde dan ook geen voorwaardelijke invrijheidstelling toe.

De veroordeelde mag een nieuw verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling indienen vanaf 25 maart 2019.

De veroordeelde voldoet wel aan de wettelijke vereisten voor een elektronisch toezicht.

De strafuitvoeringsrechtbank kent de veroordeelde elektronisch toezicht toe mits de veroordeelde de volgende voorwaarden stipt naleeft:

a) Algemene voorwaarden:

- Geen strafbare feiten te plegen;
- Een vast adres te hebben en bij wijziging ervan de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk mee te delen aan het Openbaar Ministerie en aan de met de begeleiding belaste justitieassistent;
- Gevolg te geven aan de oproepingen van het Openbaar Ministerie en van de met de begeleiding belaste justitieassistent.

b) Geïndividualiseerde bijzondere voorwaarden die de mogelijkheid bieden het sociaal reclasseringsplan uit te voeren, tegemoet te komen aan de door de wet gestelde tegenaanwijzingen, of die noodzakelijk zijn in het belang van de slachtoffers:

Verplichting:

⁴ zie wet onder voetnoot 3

1. Om voorafgaand het akkoord te vragen aan Dienst Justitiehuisen inzake de tijdsbesteding tijdens elektronisch toezicht (zowel betreffende de concrete daginvulling als het te respecteren uurrooster);
2. Om het bewakingsschema strikt te respecteren. Bij problemen die het naleven van het afgesproken uurrooster onmogelijk maken, onmiddellijk contact op te nemen met de justitieassistent en de instructies opvolgen;
3. Om zich te vestigen op de plaats zoals voorzien in het meest recent reclasseringsplan;
4. Om, in de mate dat dit medisch toegelaten en aangewezen is, regelmatig en ingeschreven te werken en het werk niet door eigen toedoen te verliezen;
5. Om, indien werkloos, zo snel mogelijk ofwel een nieuwe tewerkstelling aan te vatten ofwel voorafgaandelijk een gepaste beroepsopleiding te volgen; minstens op elk ogenblik te beschikken over een zinvolle en voor de justitieassistent controleerbare dagbesteding en de bewijzen hiervan voor te leggen;
6. Om een aangepaste psychosociale begeleiding te volgen, hieraan ten volle mee te werken, en de afspraken met en de richtlijnen van de hulpverleners strikt na te leven;
7. Om inzage te verlenen in zijn financiële situatie aan de justitieassistent;
8. Om de burgerlijke partijen en/of de in de plaats gekomen instantie(s) te vergoeden;

Verbod:

9. Om het toezichtmateriaal te manipuleren of het toezicht onmogelijk te maken;
10. Om zich te begeven in Epepegem, Zemst, in het centrum van Brussel (meer precies op plaatsen in Brussel met als postcode 1000), in Anderlecht, Oudergem, Sint-Agatha-Berchem, Etterbeek, Evere, Vorst, Ganshoren, Elsene, Jette, Koekelberg, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node, Schaarbeek, Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-Woluwe en Sint-Pieters-Woluwe, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem;
11. Om op welke wijze ook contact op te nemen met de na- en naastbestaanden van het slachtoffer en de andere burgerlijke partijen (en bij toevallig contact hieraan zelf onmiddellijk en discreet een einde te stellen);
12. Om een voertuig te besturen zonder daartoe over alle nodige en geldige documenten (rijbewijs, verzekering, enz.) te beschikken;
13. Om van woonst, werk, dagbesteding, van begeleiding te veranderen zonder voorafgaand overleg met de justitieassistent;
14. Om naar het buitenland te gaan.

Het elektronisch toezicht wordt uitgevoerd volgens een programma dat toelaat de hierboven opgelegde bijzondere voorwaarden na te komen, en de toegestane uren moeten hieraan strikt worden aangepast.

De concrete invulling wordt verder uitgewerkt door de justitieassistent conform het KB tot bepaling van de concrete invulling van het programma van de beperkte detentie en het elektronisch toezicht.

Volgend penitentiair verlof wordt toegestaan: éénmaal 36 uur per 14 dagen, en voor zover het ET en het penitentiair verlof gunstig verlopen, vanaf de vierde maand éénmaal 36 uur per week.

PROCEDURE EN WETTELIJKE BEPALINGEN

De strafuitvoeringsrechtbank nam kennis van:

- de schriftelijke verzoeken van de veroordeelde;
- het sociaal reclasseringsplan van de veroordeelde;
- de adviezen van de directie en het door haar samengesteld dossier;
- het met reden omkleed advies van het Openbaar Ministerie.

Het dossier werd gedurende minstens vier dagen voor de datum van zitting voor inzage ter beschikking gesteld van de veroordeelde en diens raadsman op de griffie van de gevangenis waar de veroordeelde zijn straf ondergaat.

De zitting vond plaats op 25 september 2018 in de gevangenis te Sint-Gillis met gesloten deuren.

Volgende personen werden gehoord op de zitting:

De slachtoffers,

[REDACTED]

De directeur,

Het Openbaar Ministerie,

De veroordeelde en zijn raadslieden,

[REDACTED]

Iedereen drukte zich uit in het Nederlands.

De toegepaste wetsbepalingen zijn:

- Artikel 149 van de Grondwet;
- Artikelen 78, 92 § 1 en 635 van het Gerechtelijk Wetboek;
- Artikel 23 bis (ingevoerd bij artikel 45 van de Wet van 17 mei 2006 houdende de oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken) en de artikelen 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in rechtszaken;
- Artikelen 22, 23, 24, 25 §2, 47 §1, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 en 57 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- Artikelen 2, 6° en 3 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten en het KB van 29 januari 2007 tot uitvoering van art. 2, 6° van deze wet;
- Artikel 4 van het KB tot vaststelling van de territoriale bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken;
- De artikelen aangewezen door de Voorzitter op de zitting.

Alzo gewezen en uitgesproken in het Nederlands op de openbare zitting van **8 oktober 2018** door:

- [REDACTED], – Voorzitter;
- [REDACTED], – Assessor penitentiare zaken;
- [REDACTED], – Assessor sociale re-integratie;
- [REDACTED], – Griffier.

In aanwezigheid van [REDACTED], eerste substituut procureur des Konings.

